

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มนุษย์สามารถติดต่อสื่อสารกันได้ด้วยวิธีการต่างๆ กัน ไม่ว่าจะเป็นการจุดไฟให้สัญญาณ ควัน หรือเป่าเขาส่งเสียงสัญญาณตามแบบฉบับสมัยดึกดำบรรพ์ มาจนถึงการพูดจาติดต่อกันระหว่าง คน 2 คน ไปจนถึงการติดต่อสื่อสารระหว่างคนกลุ่มใหญ่จากจำนวนไม่กี่คนไปจนถึงจำนวนนับล้านคน สื่อที่ช่วยให้การติดต่อสื่อสารแผ่ไปอย่างกว้างไกล ติดต่อกับผู้คนได้เป็นจำนวนมาก และเป็นสื่อ เก่าแก่ที่สุดเกิดก่อนสื่ออื่นๆ คือ สื่อสิ่งพิมพ์ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2530)

สิ่งพิมพ์เป็นสื่อชนิดหนึ่งที่ใช้ในการถ่ายทอดความรู้จากจุดเริ่มต้น และแพร่กระจายออกไปสู่คนจำนวนมาก เป็นระยะเวลาช้านานก่อนการใช้สื่อทางด้านโสตทัศนูปกรณ์ หรือ สื่อมวลชน ชนิดอื่นๆ นอกจากนั้นสิ่งพิมพ์ยังเป็นสื่อที่เก็บไว้ได้นาน สามารถถ่ายทอดได้ทุกโอกาส โดยไม่จำกัด เวลาและมีราคาถูกอีกด้วย เมื่อเปรียบเทียบกับสื่อการศึกษาชนิดอื่น สิ่งพิมพ์จึงเป็นสื่อที่เหมาะสม ที่จะใช้เพื่อการศึกษาอย่างแท้จริง ความรู้และวิทยาการต่างๆ จะหยุด ไม่สามารถวิวัฒนาการ ต่อไปได้ หากปราศจากหลักฐานความรู้และวิทยาการต่างๆ ในอดีตที่ได้บันทึกไว้ให้คนรุ่นหลังได้ ศึกษา (คักตา ประจักษ์ศิลป, 2531) สิ่งพิมพ์นั้นอาจออกมาในรูปแบบต่างๆ กัน ไม่ว่าจะเป็นหนังสือ นิตยสาร วารสาร จุลสาร หนังสือพิมพ์ ใบปลิว แผ่นพับ หนังสือคู่มือ และ โปสเตอร์ เป็นต้น (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2528)

และในบรรดาสื่อสิ่งพิมพ์ทั้งหลายที่ได้จัดพิมพ์เผยแพร่อยู่ทั้งในอดีตและปัจจุบันนั้น วารสาร นับว่าเป็นเอกสารหรือสิ่งพิมพ์ที่มีคุณค่าและความสำคัญมาก เพราะวารสารส่วนใหญ่มักจะบรรจุ ข่าวสารที่ทันต่อเหตุการณ์ เสนอเรื่องราวอย่างสั้นๆ ที่มีความถูกต้องอย่างสูง โดยนักเขียนที่ เชื่อถือได้ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้วารสารมีคุณค่าในการอ่านและค้นคว้าอย่างมากมาย ซึ่งผู้อ่านและ นักวิจัยไม่สามารถจะค้นหาจากสิ่งพิมพ์อื่นๆ ได้ (Paradis, 1966)

นอกจากนี้ วารสารยังเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้าวิจัยที่ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา เพราะวารสารให้ความรู้ซึ่งค้นพบใหม่ๆ ทฤษฎีต่างๆ ที่มีผู้คิดค้นขึ้นมามากจะพิมพ์ในวารสารก่อนเสมอ

ดังนั้น วารสารจึงมีเรื่องราวหรือบทความต่างๆที่ประกอบด้วยความรู้ใหม่ๆที่เป็นแก่นสาร ทันท่องเหตุการณ์และความเปลี่ยนแปลงของสังคมอยู่เสมอ โดยเฉพาะวารสารเฉพาะวิชาทุกสาขา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2513) หรือเรียกอีกอย่างว่า วารสารวิชาการ (Journal)

จากรูรณ สันธุโสภณ (2521) และรัฐจวน อินทรกำแหง (2515) ได้ให้ความหมายวารสารวิชาการ สรุปได้ว่าเป็นวารสารที่จัดพิมพ์โดยสถาบันวิชาการ สมาคมวิชาการ หรือองค์การ ประกอบด้วยข่าวความเคลื่อนไหวในวงการ รายงานบทความ และกิจการในแขนงวิชา และส่งเสริมความรู้ในวิชาการสาขานั้นๆโดยเฉพาะ รวมถึงวารสารที่มุ่งส่งเสริมความรู้ทางวิชาการโดยตรง แต่ไม่เน้นสาขาใดสาขาหนึ่งโดยเฉพาะด้วย และวารสารวิชาการนั้นยังสามารถจัดแบ่งได้เป็นตามกลุ่มสาขาวิชา ตามลักษณะเนื้อหาวิชาของวารสารได้ทั้งหมด 8 กลุ่มสาขาวิชาด้วยกัน (คณะกรรมการกลุ่มวารสารและเอกสารบรรณารักษ์ห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา, 2529) ได้แก่

1. สาขาการศึกษา
2. สาขาเกษตรศาสตร์
3. สาขามนุษยศาสตร์
4. สาขาวิทยาศาสตร์
5. สาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์และเทคโนโลยี
6. สาขาศิลปกรรมและบันเทิง
7. สาขาสังคมศาสตร์
8. สาขาทั่วไป

และจากงานวิจัยของอารีย์ รังสิโยภาส (2518) เกี่ยวกับการใช้วารสารภาษาไทย ประกอบการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน พบว่าวารสารวิชาการสาขาการศึกษานั้น เป็นวารสารที่มีผู้ใช้มากที่สุด นอกจากนี้ยังมีนักวิจัยหลาย ๆ ท่านได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับวารสารวิชาการสาขาการศึกษาในด้านต่าง ๆ อาทิเช่น

โจนส์ (Jones, 1981) ได้ศึกษาถึงการอ่านวรรณกรรมทางวิชาชีพของนักการศึกษา ได้แก่ ครูประจำชั้น ผู้บริหาร และอาจารย์ด้านการศึกษาระดับประถมศึกษา จากวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ที่ได้รับการรับรองวิทยฐานะที่รับผิดชอบการศึกษาระดับประถมศึกษา ในรัฐเท็กซัส สหรัฐอเมริกา ผลการวิจัยพบว่า นักการศึกษาดังกล่าว มีความต้องการอ่านวรรณกรรมในวิชาชีพเพิ่มมากขึ้น โดยต่างก็ยอมรับว่า การอ่านวารสารมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อวิชาชีพของตน แต่ในทางปฏิบัตินั้น ปริมาณการอ่านยังมีไม่มากนัก ส่วนใหญ่พอใจกับการอ่านเฉพาะเรื่องที่สนใจ

เท่านั้น

วันชัย ประจักษ์นันท์ (2521) ได้ศึกษาในเรื่อง " การออกแบบกราฟิกสำหรับสิ่งพิมพ์ ประเภทตำราเรียนระดับมหาวิทยาลัย" พบว่า ประเภทของตำราเรียนที่นิสิตใช้บ่อย ๆ รองลงมา จากหนังสือเล่ม (Text Book) คือ หนังสือพิมพ์ วารสาร และ สิ่งพิมพ์ประเภทตำราเรียนนั้น จำเป็นต้องคำนึงถึงการออกแบบกราฟิก และในปัจจุบันยังมีการใช้ศิลปะทางด้านกราฟิกในสิ่งพิมพ์ ชนิดนี้ไม่ตีพอ ควรที่จะได้รับการปรับปรุง

พรทิพย์ พึ่งพิง (2518) วิเคราะห์ความสนใจของครูที่มีต่อวารสารทางการศึกษาของไทยพบว่าครูมีความสนใจในวารสารทางการศึกษาแต่ละฉบับน้อยถึงปานกลาง และประโยชน์ที่ได้รับจากวารสารทางการศึกษามีความสัมพันธ์ถึงลักษณะความสนใจ

อุไร ชุ่มเย็น (2521) ทำการสำรวจความสนใจในการอ่านหนังสือและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ของครูในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร พบว่า ครูแต่ละสายวิชามีความสนใจมากในหมวดที่ตนสอนอยู่ ส่วนวิชาที่ครูไม่ได้สอน ครูจะสนใจปานกลางหรือน้อย และมีจุดประสงค์ในการอ่านเพื่อความรอบรู้และทันต่อเหตุการณ์ สำหรับการอ่านวารสาร ครูส่วนใหญ่ในสายวิชาคณิตศาสตร์ พลานามัย ศิลปะศึกษา ภาษาต่างประเทศและสังคมศึกษา ชอบอ่านวารสารประเภทบันเทิงทั่วไป ส่วนครูวิชาภาษาไทยส่วนใหญ่ชอบอ่านวารสารประเภทสารคดี และครูสายวิทยาศาสตร์ชอบอ่านวารสารวิชาการ ครูทุกสายวิชาอ่านเฉพาะเรื่องที่สนใจ และครูในทุกสายวิชาส่วนใหญ่ประสบปัญหาไม่มีเวลาในการอ่าน

สุนทรี บุญชูบัญชา (2528) ได้ศึกษาการใช้วารสารสาขาการศึกษาในสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒพบข้อมูลที่น่าสนใจว่า วารสารมีความจำเป็นต่อการค้นคว้าวิจัย คือจากการเปรียบเทียบการใช้วารสารระหว่างนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาและนิสิตระดับปริญญาตรี ปรากฏว่า นิสิตระดับบัณฑิตศึกษามีค่าเฉลี่ยการใช้วารสารสูงกว่าค่าเฉลี่ยของนิสิตระดับปริญญาตรี ทั้งนี้อาจจะสืบเนื่องมาจากนิสิตระดับบัณฑิตศึกษามีการค้นคว้าวิจัยมากกว่า จึงมีผลให้ใช้วารสารมากกว่าด้วย

จรินทร์ สุกุลถาวร (2514) ทำการสำรวจหนังสืออ้างอิงและปัญหาเกี่ยวกับการใช้หนังสืออ้างอิงในการปริญา นินธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา กลับพบว่าปริญา นินธ์ส่วนใหญ่อ้างอิงวารสารภาษาอังกฤษมากกว่าภาษาไทย

จากงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า วารสารวิชาการสาขาการศึกษานั้นมีบทบาท ทางด้านการศึกษาอย่างมากไม่ว่าจะเป็นทางด้านครู อาจารย์ หรือนิสิต นักศึกษาต่างก็ต้องค้นคว้า

หาความรู้จากวารสารวิชาการด้วยกันทั้งสิ้น แต่ถึงแม้นักการศึกษาจะยอมรับว่ามีความต้องการอ่านวารสาร หากทางด้านการปฏิบัตินั้น จะเห็นได้ว่ามีปริมาณการอ่านวารสารวิชาการสาขาการศึกษา ยังมีไม่มากนัก ซึ่งส่วนหนึ่งอาจจะเกิดจากการไม่มีนิสัยรักการอ่านและอีกสาเหตุหนึ่งก็เนื่องมาจากวารสารในวงการศึกษามีคุณภาพตรงกับความต้องการ ความสนใจของผู้อ่านมีน้อย ส่วนใหญ่มักจะทำตามความต้องการของฝ่ายจัดทำวารสารมากกว่า (อ้อม ประนอม, 2529) ส่วนในด้านประโยชน์การนำไปใช้อ้างอิงในการทำวิจัยก็ยังพบว่า วารสารวิชาการเกี่ยวกับสาขาการศึกษาภาษาไทยยังมีการนำไปใช้อ้างอิงในงานวิจัยน้อยกว่าวารสารภาษาอังกฤษ

การที่วารสารวิชาการสาขาการศึกษาใช้ประโยชน์ได้ไม่มากเท่าที่ต้องการ อาจจะเป็นเนื่องจากในปัจจุบันนี้ มีความก้าวหน้าทางวิชาการสูง ตลอดจนมีการขยายตัวของสถาบันการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย จึงได้มีการรวมตัวกันของนักวิชาการในสาขาการศึกษาขึ้น เพื่อจัดทำวารสารวิชาการสาขาเกี่ยวกับการศึกษา ทำให้จำนวนของวารสารวิชาการนั้นมีจำนวนมาก แต่การดำเนินการจัดทำวารสารวิชาการของสถาบันการศึกษาและสมาคมวิชาชีพต่างๆ มิใช่เรื่องง่าย เพราะมีปัญหามากมายนับตั้งแต่ปัญหาด้านทุน คุณภาพของบทความ การดำเนินงานด้านการจัดพิมพ์ ตลอดจนการเผยแพร่ และการขาดบุคลากรที่มีความรู้ทางด้านเทคนิคการพิมพ์ ซึ่งต่างก็เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะช่วยให้รูปแบบของวารสารนั้นมีคุณค่าทางการอ่านมากขึ้น (ระวีวรรณ ประกอบผล, 2530, วารสารธรรมศาสตร์ (มิถุนายน 2514) อ้างถึงในวรรณภา โทนิบูลย์พงศ์, 2527, พรรณพิมล กุลบุญ และชลทิษา สุกธิ์รัตนกุล, 2525) และเนื่องจากวารสารวิชาการสาขาการศึกษาก็ประสบปัญหา ดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น จึงทำให้วารสารวิชาการบางเล่มไม่มีคุณภาพทางวิชาการเท่าที่ควรจะเป็น

ในการผลิตสิ่งพิมพ์ประเภทวารสารวิชาการนั้น จึงจำเป็นต้องคำนึงถึงในด้านเนื้อหา ขนาด รูปเล่มและรูปแบบของสิ่งพิมพ์ด้วย เพื่อให้วารสารที่ผลิตออกมานั้นเหมาะสมกับจุดมุ่งหมายในการสื่อสาร และขีดความสามารถในการรับสารและรสนิยมของผู้อ่านเป็นสำคัญ

ดังนั้นเป็นสิ่งที่นักไลตทัศน์ศึกษา ซึ่งมีบทบาทในการออกแบบสิ่งพิมพ์เพื่อการศึกษาจำเป็นต้องนำมาศึกษาวิเคราะห์อย่างจริงจังว่า รูปแบบวารสารวิชาการสาขาการศึกษาที่ตีพิมพ์ควรจะเป็นอย่างไร จึงจะตรงกับความต้องการ และความสนใจ และความต้องการ ของผู้อ่านวารสารวิชาการ อันจะช่วยให้วารสารวิชาการมีคุณภาพดีขึ้น และผู้อ่านได้รับประโยชน์สูงสุดจากการอ่านวารสารวิชาการ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. สํารวจรูปแบบวารสารวิชาการสาขาครุศึกษาที่มีอยู่ในปัจจุบัน ในด้านประเภทบทความ รูปเล่ม ภาพประกอบ และตัวอักษร
2. สํารวจความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับ รูปแบบวารสารวิชาการสาขาครุศึกษาที่เหมาะสม ในด้านประเภทของบทความ รูปเล่ม ภาพ และตัวอักษร
3. วิเคราะห์รูปแบบวารสารวิชาการสาขาครุศึกษาตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญกับรูปแบบวารสารที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

คำถามในการวิจัย

1. รูปแบบวารสารวิชาการสาขาครุศึกษาที่ตีพิมพ์อยู่ในปัจจุบันมีลักษณะเป็นอย่างไร
2. รูปแบบวารสารวิชาการสาขาครุศึกษา ที่ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่ามีความเหมาะสมควรมีลักษณะเป็นอย่างไร
3. วารสารวิชาการสาขาครุศึกษาที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในปัจจุบันมีรูปแบบสอดคล้อง กับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทางด้านวารสารวิชาการสาขาครุศึกษาหรือไม่

ขอบเขตของการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายที่จะวิเคราะห์รูปแบบวารสารวิชาการสาขาครุศึกษา เฉพาะวารสารที่มีคุณสมบัตินี้ดังต่อไปนี้

1. วารสารวิชาการที่นำมาศึกษา เป็นวารสารวิชาการภาษาไทย ที่จัดพิมพ์โดยมหาวิทยาลัยของรัฐทั้งหมด 25 เล่ม
2. วารสารวิชาการที่จะนำมาศึกษานี้ มีลักษณะดังนี้ คือ
 - 2.1 มีเนื้อหาเกี่ยวกับการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับวิชาครู ดังต่อไปนี้
 - ก. หมวดพื้นฐานการศึกษา เช่น ประวัติการศึกษา, ปรัชญาการศึกษา, จิตวิทยาการศึกษา, เทคโนโลยีการศึกษา
 - ข. หมวดหลักสูตรและการสอน เช่น การพัฒนาหลักสูตร, วิทยาการการสอน,

การวัดผล

ค. หมวดวิชาบริการพิเศษ เช่น การบริหารการศึกษา, การแนะแนว

2.2 วัตถุประสงค์ในการจัดทำเพื่อเผยแพร่วิชาการ หรือส่งเสริมวิชาการ ความรู้
ในสาขาการศึกษา

2.3 มีกำหนดการพิมพ์จำหน่ายอย่างสม่ำเสมอ ในระยะเวลาเท่า ๆ กัน และต้อง
จัดพิมพ์เผยแพร่มาจนถึงปัจจุบันปี พ.ศ. 2533 วารสารที่หยุดพิมพ์แล้วจะไม่
นำมารวมในการวิจัย

2.4 การสะกดชื่อวารสาร ยึดถือฉบับล่าสุดเป็นเกณฑ์

2.5 วารสารที่เพิ่งเริ่มพิมพ์ในปี 2533 จะไม่นำมารวมในการวิจัยครั้งนี้

3. การวิเคราะห์รูปแบบวารสารวิชาการ ในการวิจัยครั้งนี้มุ่งวิเคราะห์เกี่ยวกับ
ประเภทของบทความ รูปเล่ม ภาพประกอบ ตัวอักษร โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.1 ประเภทของบทความ มุ่งศึกษาถึงชนิดของบทความในวารสารวิชาการว่ามี
ปริมาณสัดส่วนเท่าไร โดยพิจารณาในด้านดังต่อไปนี้

- บทบรรณาธิการ
- บทความวิชาการ เป็นบทความที่เขียนขึ้นเพื่อนำมาลงในวารสารโดยเฉพาะ
มิใช่ตัดตอนหรือนำมาจากแหล่งอื่น และมีการอ้างอิงเนื้อหา โดยใช้เชิง
อรรถ และบรรณานุกรมอ้างอิง
- บทความสำหรับผู้อ่านทั่วไป เป็นบทความที่ผู้อ่านไม่ต้องเชี่ยวชาญในสาขานั้นๆ
มีเนื้อหาที่อ่านเข้าใจง่าย มีการอ้างอิงแหล่งที่มาข้อมูล หรือ ไม่มีก็ได้
- บทความวิจัย เป็นบทความที่เสนอผลงานวิจัยใหม่ๆ ด้านทฤษฎีหรือด้านปฏิบัติ
- จดหมายถึงบรรณาธิการ
- บทวิจารณ์หนังสือ
- ข่าว
- อื่นๆ

3.2 รูปเล่ม พิจารณาในด้าน

- ก. แบบรูปเล่ม ได้แก่ สีเหลืองจัดรัส สีเหลืองผืนผ้าแนวตั้ง
- ข. ขนาดรูปเล่ม ได้แก่ 8 หน้ายก 16 หน้ายก
- ค. ปกหนังสือ ได้แก่ กระดาษอาร์ต กระดาษปรู๊ฟ

- ง. กระดาษพิมพ์เนื้อเรื่อง ได้แก่ กระดาษปรู๊ฟ กระดาษปอนด์
 - จ. การเย็บเล่ม ได้แก่ เย็บอก ไส้สันตากาว
 - ฉ. จำนวนหน้า ได้แก่ 60 หน้า 120 หน้า 180 หน้า
 - ช. ระบบการพิมพ์ ได้แก่ เลตเตอร์เพรส, ออฟเซต
- 3.3 ภาพ แบ่งเป็นภาพปก และภาพประกอบเรื่องโดยพิจารณาในด้าน
- ก. แบบของภาพ ได้แก่ ภาพที่สัมพันธ์เนื้อหา ภาพที่ไม่สัมพันธ์กับเนื้อหา
 - ข. ประเภทของภาพ ได้แก่ ภาพเขียน, ภาพถ่าย
 - ค. ขนาดของภาพ ได้แก่ เต็มหน้า $3/4$ ของหน้า
 - ง. สีของภาพ ได้แก่ 1 สี 2 สี 3-4 สี
 - จ. ตำแหน่งของภาพ ได้แก่ ภาพอยู่ด้านบน ตัวหนังสืออยู่ด้านล่าง ภาพอยู่ด้านล่าง ตัวหนังสืออยู่ด้านบน
- 3.4 ตัวอักษรแบ่งเป็น ตัวอักษรบนปก ตัวอักษรหัวเรื่อง ตัวอักษรเนื้อหา และตัวอักษรบรรยายใต้ภาพ โดยพิจารณาในด้าน
- ก. แบบตัวอักษร ได้แก่ โรมัน ฝรั่งเศส
 - ข. ขนาดตัวอักษร ได้แก่ 10 พอยท์ 12 พอยท์
 - ค. สีตัวอักษร ได้แก่ ดำ เทาดำ
 - ง. รูปแบบของคอลัมน์ ได้แก่ คอลัมน์เดี่ยว สองคอลัมน์
 - จ. ขนาดของคอลัมน์ ได้แก่ 2.5 นิ้ว 2.75 นิ้ว 3 นิ้ว
 - ฉ. ช่องว่างระหว่างคอลัมน์ ได้แก่ $1/4$ นิ้ว $2/3$ นิ้ว $1/2$ นิ้ว
 - ช. ลักษณะช่องว่างระหว่างคอลัมน์ ได้แก่ ที่ว่างแบ่งคอลัมน์ เส้นแบ่งคอลัมน์
 - ซ. การเว้นที่ว่างรอบหน้าพิมพ์ ได้แก่ ขอบบนมากกว่า เท่ากับ หรือน้อยกว่า ขอบล่าง ขอบซ้ายมากกว่า เท่ากับ หรือน้อยกว่า ขอบขวา
 - ณ. การกั้นหน้ากั้นหลัง ได้แก่ เสมอหน้าเสมอท้าย เสมอหน้าปล่อยท้าย

คำจำกัดความ

1. รูปแบบ (format) หมายถึง ลักษณะภายนอกของวารสารที่สามารถสังเกตได้โดยทั่วไป มีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ เนื้อหา รูปเล่ม ภาพประกอบ และตัวอักษร

2. วารสารวิชาการสาขาครุศึกษา หมายถึง วารสารที่มีวัตถุประสงค์ที่จะเผยแพร่วิชาการ ความรู้ในสาขาการศึกษาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับวิชาชีพครูตลอดจนเป็นการแสวงหาความก้าวหน้าด้านการแลกเปลี่ยน ความคิด กิจกรรมทางวิชาการต่าง ๆ

3. บทความวิชาการ หมายถึง บทความที่เขียนขึ้นเพื่อนำมาลงในวารสารโดยเฉพาะ และมีการอ้างอิงเนื้อหา โดยใช้เชิงอรรถและบรรณานุกรมอ้างอิง

4. บทความสำหรับผู้อ่านทั่วไป หมายถึง เป็นบทความที่ผู้อ่านไม่ต้องเชี่ยวชาญในสาขานั้นๆ โดยเฉพาะมีเนื้อหาที่อ่านเข้าใจง่าย มีการอ้างอิงแหล่งที่มาข้อมูล หรือไม่มีก็ได้

5. บทความวิจัย หมายถึง เป็นบทความที่เสนอผลงานวิจัยใหม่ๆ ในด้านทฤษฎีหรือด้านปฏิบัติ

6. พอยท์ (Point) หมายถึง หน่วยที่ใช้วัดขนาดความสูงของตัวพิมพ์ หรือ ขนาดตัวพิมพ์เส้นที่เว้นระยะต่าง ๆ เครื่องหมายต่าง ๆ และอื่น ๆ อีก 1 พอยท์ มีค่าเท่ากับประมาณ 0.0138 นิ้ว และ 12 พอยท์ มีค่าเท่ากับ 1 ไพกา

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้ทราบว่ารูปแบบวารสารวิชาการสาขาครุศึกษาที่ตีพิมพ์อยู่ในปัจจุบันเป็นอย่างไร
2. ได้ทราบถึงรูปแบบวารสารวิชาการสาขาครุศึกษาที่เหมาะสมว่าควรเป็นแบบใดและวารสารที่ตีพิมพ์อยู่ในปัจจุบันมีสภาพตรงตามรูปแบบที่เหมาะสมหรือไม่
3. ได้แนวทางในการจัดทำวารสารวิชาการสาขาครุศึกษา เพื่อให้วารสารนั้นมีคุณค่าทางการอ่านเพิ่มมากขึ้น อันจะช่วยให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ